

6. ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดอิสลามที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางการเงิน

6.1 แนวคิดของความสุขในอิสลามรวมถึงความสุขในโลกนี้และโลกหน้า (อาคิเราะห์)

ในฐานะตัวแทนของอัลลอฮ์บนหน้าแผ่นดิน มุสลิมได้รับมอบหมายให้สำรวจเพื่อให้ทรัพยากรที่อัลลอฮ์ให้มาเกิดประโยชน์กับมวลมนุษย์ให้มากที่สุด ทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าทางวัตถุในทุก ๆ ด้าน พวกเขาต้องหาปัจจัยยังชีพตามความสามารถที่เขามีอยู่ หลักทางคุณธรรมจะให้หลักทางจิตวิญญาณจะเป็นตัวนำความพยายามทางวัตถุ หากเราให้ความสำคัญกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดในสองอย่างนี้อาจจะทำให้เกิดปัญหาทางสังคมไม่ว่าจะเป็นทางอาชญากรรม โรคพิษสุราเรื้อรัง การหย่าร้าง โรคจิตและการฆ่าตัวตาย หรือการจับขั้วจับฝักฝายที่อาจเป็นอันตรายต่อระบบค่านิยมของสังคม แนวคิดดังกล่าวสร้างความร่วมมือระหว่างผู้คนในสังคมและการช่วยเหลือซึ่งกันและกันของคนในสังคม จะทำให้ไม่เกิดสิ่งที่ไม่ต้องการทางเศรษฐกิจ เช่น การฉ้อราษฎร์บังหลวง การเอารัดเอาเปรียบ ละเมิดสิทธิ และทำความผิดต่อผู้อื่น ผลประโยชน์ที่ได้จากการใช้ทรัพยากรจะต้องมีการแชร์กันระหว่างคนในสังคม ดังนั้นความต้องการขั้นพื้นฐานของทุกคนในสังคมได้รับการตอบสนอง

ในส่วนของการกระจายรายได้และทรัพย์สิน อิสลามได้รวบรวมสื่อเหล่านี้ในหลักความเชื่อและโปรแกรมที่จำเพาะเจาะจง การที่อัลลอฮ์ให้ทรัพยากรนั้น ไม่เป็นเพียงแค่ของขวัญและยังเป็นความรับผิดชอบซึ่งใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตัวเองและสังคมโดยรวม อย่างไรก็ตาม อิสลามยอมรับในความไม่เท่าเทียมกันของรายได้บางส่วน เนื่องจากความไม่เท่าเทียมกันใน คุณลักษณะ ความสามารถและการบริการของผู้คนต่อสังคม อิสลามยังมีมาตรการบางอย่าง เช่น ซะกาต เพื่อแก้ไขความไม่เท่าเทียมกันที่อาจเกิดขึ้นในสังคมมุสลิม เป้าหมายทางสังคมและเศรษฐกิจทางการเงินของอิสลาม คือ เสรีภาพในการเลือกของแต่ละบุคคลในบริบทของความยุติธรรมของสังคม ในอิสลามมนุษย์ถูกสร้างขึ้นโดยพระเจ้าและจะเป็นไปตามความต้องการของพระองค์เพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น เขาถูกจำกัดโดยค่านิยมที่ตัวเองกำหนดและบรรทัดฐานมาจากความเชื่อของเขาและซารีอะห์ เท่านั้น ข้อบังคับตัวเองนี้จะแสดงให้เห็นว่าเขาสามารถใช้อิสรภาพของเขาตราบไต่ที่ความต้องการของเขาไม่ได้ขัดแย้งกับความต้องการของสังคมขนาดใหญ่ หรือละเมิดสิทธิของบุคคลอื่น ผู้ซื้อและผู้ขายมีสิทธิที่จะตัดสินใจในราคาตามความพอใจของทั้งสองฝ่าย อย่างไรก็ตาม คน ๆ หนึ่ง ไม่สามารถใช้สิทธิเสรีภาพของตนเพื่อกระทำผิดต่อบทบัญญัติของซารีอะฮ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการดำเนินเศรษฐกิจแบบต่าง ๆ เช่น ดอกเบี้ย (Riba) และความเสียหายที่เกินขอบเขตหรือฆอรอ (gharar)

6.2 ซะกาต

ซะกาต (อาหรับ: **زكاة**, [za 'ka:t], แปลว่า "ที่ชำระให้บริสุทธิ์" หรือ ซะกาตุลมัล (**زكاة المال**, [za 'ka:t al 'ma:l]), "ซะกาตบนความมั่งคั่ง") เป็นรูปแบบทักษิณาทานที่มักจัดเก็บโดยอุมมะฮ์มุสลิมถือเป็นข้อผูกพันทางศาสนาในศาสนาอิสลามและในอัลกุรอาน จัดให้มันมีความสำคัญรองจากการละหมาด เนื่องจากเป็นหนึ่งใน 5 หลักการอิสลาม ทำให้ซะกาตเป็นหน้าที่ทางศาสนาของมุสลิมทั้งหมดที่มีทรัพย์สินตรงตามเงื่อนไขในการช่วยเหลือผู้ที่ต้องการ เป็นการบริจาคเพื่อการกุศลที่จำเป็น ซึ่งมักถือเป็นภาชี

ซะกาตด้านทรัพย์สินขึ้นอยู่กับมูลค่าของทรัพย์สินทั้งหมดของผู้ถือครอง มุสลิมต้องบริจาคขั้นต่ำที่ 2.5% (หรือ 1/40 ของเงินออมและทรัพย์สินทั้งหมดทุกปีจันทรคติ โดยจำนวนขั้นต่ำนี้มีชื่อเรียกว่า นิสอบ

ปัจจุบันในประเทศที่มีมุสลิมเป็นประชากรส่วนมากส่วนใหญ่ถือว่าซะกาตเป็นความสมัครใจ ในขณะที่ลิเบีย, มาเลเซีย, ปากีสถาน, ซาอุดีอาระเบีย, ซูดาน และเยเมน “ซะกาต” ถือเป็นข้อบังคับและรัฐจะเป็นผู้จัดเก็บ

มุสลิมถือว่าซะกาตเป็นการแสดงความกตัญญู โดยแสดงความห่วงใยต่อความเป็นอยู่ของมุสลิมด้วยกัน เช่นเดียวกันกับการรักษาความปรองดองทางสังคมระหว่างคนรวยกับคนจน ซะกาตส่งเสริมการ

กระจายความมั่งคั่งอย่างเท่าเทียมและส่งเสริมความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของอุมมะฮ์ ชะกาตฟีฎเราะฮ์ หรือ เศาะตะเกาะตุลฟีตร์เป็นชะกาตบังคับขนาดเล็กสำหรับมุสลิมทั้งหมด (ทั้งชายและหญิง เด็กหรือผู้ใหญ่ ตรีบเท่าที่เขาหรือเธอสามารถทำได้) มักจ่ายตอนสิ้นสุดวันถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน จำนวนเงินที่รวบรวมจะนำไปใช้จ่ายให้กับคนเก็บชะกาตและมุสลิมที่ยากจน เพื่อที่พวกเขาจะได้มีช่องทางในการฉลองอีดิลฟีฎร์ (เทศกาลละศีลอด) หลังเดือนเราะมะฎอน ร่วมกับมุสลิมคนอื่น ๆ

ผู้ที่มีสิทธิ์ได้รับชะกาต : มีทั้งหมด 8 ประเภท ซึ่งในคุมภีร์อัลกุรอานได้กล่าวไว้ว่า “แท้จริงงานทั้งหลายนั้น สำหรับบรรดาผู้ที่ยากจน และบรรดาผู้ที่ขัดสน และบรรดาเจ้าหน้าที่ในการรวบรวมมัน (ชะกาต) และบรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขาสนิทสนมกัน และในการไถ่ทาส และบรรดาผู้ที่มีหนี้สินส่วนตัว และในทางของอัลลอฮ์ และผู้ที่อยู่ในระหว่างเดินทาง ทั้งนี้เป็นบัญญัติอันจำเป็นซึ่งมาจากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ” (อัตเตอะบัต โองการที่ 60) โดยผู้ลี้ภัยถือว่าเป็นกลุ่มคนที่มีสิทธิ์ในการได้รับชะกาตซึ่งมีคุณสมบัติตรงตามบทบัญญัติอย่างน้อย 4 ประเภท ได้แก่ บุคคลที่มีสถานะยากจน ขัดสน มีหนี้สิน และเป็นผู้ที่กำลังเดินทาง (การอพยพ)

นักวิชาการอิสลามได้ตีความโองการนี้เป็นเหตุของมุสลิมทั้ง 8 จำพวก ให้เป็นผู้รับชะกาตตามจำนวนที่สมควรแบ่ง ดังนี้

1. ผู้ที่ไม่มีทรัพย์สินและไม่มีรายได้
2. ผู้ที่รายได้ไม่พอกับค่าใช้จ่ายคนขัดสน
3. เจ้าหน้าที่ดูแลและจัดเก็บชะกาต
4. ผู้ที่หัวใจของพวกเขาสนิทสนมหรือคาดว่าจะเข้ารับอิสลาม ผู้ที่เข้ารับอิสลามใหม่และพันธมิตร

ในเหตุของศาสนาอิสลาม

5. เพื่อไถ่ทาสหรือเชลยศึก
6. ผู้ที่เป็นหนี้สินส่วนตัว ในขณะที่พยายามสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของตนลูกหนี้ที่ก่อหนี้

จากการแสวงหาเป้าหมายอันสมควร

7. ผู้ที่ต่อสู้ในทางศาสนาหรืออุทิศตนเพื่อพระเจ้า (ฟีชะบิลลิลลาฮ์) หรือญาติในแนวทางของอัลลอฮ์ ด้วยปากกา คำพูด หรือดาบ หรือสำหรับนักรบอิสลามที่ต่อสู้กับผู้ปฏิเสธแต่ไม่ใช่ทหารรับจ้าง

8. นักเดินทาง ผู้หลงทาง นักเดินทางที่เดินทางโดยมีเป้าหมายที่คุ้มค่าแต่ไม่สามารถไปถึงจุดหมายได้โดยปราศจากความช่วยเหลือทางการเงิน

